

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Foro Competenti. Titvlvs II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

CAP. IX.

*Licet denunciam facundiorum iuris, non facundiam confusudan-
tes terminantur. Vel scilicet: in loco temporalis iurisdictionis
in causa, causa clericorum fuit facundum ius canonum termina-
tum dico, facundum gl. & utrumque summariam recipit de-
terminetur.*

Celestinus III.

*Ved. ad clericos: [i & infra.] Mandamus, quare
Quasi quas causas pecuniarias clerici Parifilis com-
muni, habentur contra aliquos, vel alicui contra
ipsius, iure canonico decidatur.*

*[i. & infra.] Nullus Episcopatus vel clericorum vel judi-
cium nisi traducatur, habent enim illi suis iudices, nec que-
ritur in publica communione cum legibus. Bonifacius vero
quid est in publica communione cum legibus? Ceteris & aliis plures ante offerunt nostrorum antiquorum
causarum confessores, siue bene patet per utrumque perire, id
ut in causa confirmatim eadetur. Hoc exigit ratione in-
dubitate Apollinaris.*

CAP. X.

*Laius lacus super re civili coram iudice ecclesiastico convenire
non possit, nisi in defensione iustitiae secularis, vel nisi consuetudo id
impedit.*

Innocentius III. Vercellensis Epis-
copi.

*Littera & suscepimus: [i & infra.] Mandamus, quare
Littera si quando laici Vercellenses litera super re-
bus, principia quae postea seculare contingunt, a fidei Ap-
polini, congeri imperari, sublato appellacionis obsta-
culo, determinas auctoritate nostra frateris & inanes, dum
modo confiles & commune de se conquerentibus in iu-
niciis fructuari exhibeant iustitiae complementum.*

*Littera tamen ipsi, qui sub eiusdem consilibus taliter
diximus contendendum, si fe in aliquo senescit prae-
parari, ad tuam (scilicet haec hancem servatum est) vel ad
notram, si maluerint audientiam appellare: hoc prae-
tempore, quo vacante imperio ad iudicem fecu-
larem recurrere nequeunt, quia a superioribus in iusta
iudiciorum optimarum. Si vero confiles iustitiae tanquam
metu lapsi fuerint, coram arbitris communica-
tions de causa iurisprudencia agatur: qua si probata
fuerit iusta, ad te vel ad nos pro iustitia recurritur: scilicet
ut impetrari ex prefissum.*

*[i. & infra.] Semper operis finies omib[us] in iustitia debentes: si
tamen ne per finies quibusdam convenit prouidere, ne alias iu-
sticias facundias, ne quod alibi, inde summatu[m] materia sta-
tuta, sed preida debet confidencie fidari. Ex infinitis
finiis, finibus communis Vercellensis, nos inveniri ac-
cipi, quod circa de singulis quiescentibus, que motu fuerint con-
tra iuriam iustitiae, iuxta consuetudinem approbatam
vobis taliter consequentia iustitiae plenitudinem exhibere, laici
estudii ut etiam iurisdictionem evacuant & fastigunt, et labori-
bus & expensis super iuribus que iudicium ecclesiasticum non requa-
uit, item Ap. imprudenti, & sic prater iurisdictionem consilium,
non coram his, quibus servuntur, nisi consuetudo vel privelegium ali-
ud inducat.*

Idem Vercellensis Episcopo.

*C. littera lacum coram iudice ecclesiastico convenire non possit,
vel iure canonico, vel in defensione iudicis secularis.
Idem & Archidiacono & c. (thesaurario)
Turnensis.*

*Ex tenore litterarum comitis Britanniæ, est no-
stris auctoribus istud, quod cum causam, quæ in-
tercedunt nobilitate E. & L. de Mediana super habe-
re. a Cap. ed. tit. in 2. compil. b Cap. 1. ead. tit. in 2. compil.
c. volumen. d Archidiaconi. e D. cancellario. f Cap. 3. ead.
tit. in 2. compil.*

Ggg 3

vindicare contendant, licet illos excommunicare non va-
lunt, ut alias etiam coercent. Super quo taliter respon-
denus, quod ad te (upponit ordinarium) de talibus de-
bent conquerentes, habere recursum : maxime si super
his impetrant, quia in tua noſcuntur dices: eſt commisſi-
ſe. Nisi forte hi, quibus delinqüentes ipſi defervunt,
ex indulgenția vel confunditure speciali jurisdictionem
hujusmodi valeant fisi vindicare.

CAP. XIV.

*Episcopus delicti condamnat clericus de delicto, sed non priuata beneficio alibi existente: sed Episcopus beneficis præbatur, quia ex*equando* condemnationem iudicium delicti, h. d. secundum unum intelleximus. Secundum alium intellectum h. d. Episcopus delicti condamnat clericos de aliis prælato*rum* beneficis alibi sit, sed ex*equento* realis sit ap*osto*lo*rum* benefici.*

m a Senicen. Episcopo.

Pofulatisti **p**er fedem Apostoli, utrum faceret
dos habens ecclesiam in una dioecesi, et residen-
tia in eadem, domicilium vero patrimonii ratione in alia, ibi
delinquens ab eo in cuius dioecesi haberet patrimonium,
pro delicto ibidem commissi debet iudicari, praesertim
in causis, quae officii sui seu beneficii privationem ex-
poscent? Ad quod breviter respondemus, quod per Epis-
copum in cuius dioecesi deliquerit, sententia promulgari
poterit in eundem. Sed ab eo, in cuius dioecesi benefi-
cium obtinet, erit quod illud executio facienda.

CAP. XV.

Miserabilis persona potest lascium interdictio unde ut, coram
judge ecclesiastico convenire, etiam si res subalterna dicatur fe-
dalu.

De questus est nobis Bononiensis Episcopus.

CAP. XV

Miserabilis persona potest lacum interditum unde ut, coram
justice ecclesiastico convenire, etiam si res subtraacta dicatur fe-
data.

Ex parte c. B. quandam Anglia regna fuit propositi-
tum, quid cum nobilium virum G. detentorum castri
Sergei, ratione dotitarii pertinens ad ipsam quo per
eum vel ejus complices contra iustitiam fuerat sfoliata,
ea, quia collata
libus ecclesiis vel relicta, aut ei usi nisi modis illis
fita, aut libibus applicari: proper quo modis
res ipsarum feruntur, tanquam fortis, hoc non
minus iuste ad satisfactionem congrum supponi.
—
M. —
M. —
M. —

Mandamus, quatenus ita tibi contineat de p[ro]monitione p[re]missa, per censuram eccl[esi]asticam iudicis a[cc]tuos hujusmodi, & satisfacere de praeferitis d[omi]ni

propositum, quod literis Apostolica non valebant, pro eo quod castrum Guarja, ubi est ejus domicilium principale, consistit in diocesi Rodon, quæ ultra duas dietas à Tu-

a al. Vescen. b Cap. 3. eod. iis in 4. compil. c vide l. 3.
d. dirux. de sp. viol. & t. jubemus. C. de sacra f. ecclesi. d quod
p. p. atque f. s. a. L. contraxisse. de alto. & oblong. & Basal. L. bon.
Trinit. pop.

CAT.

Quanquam laici possunt iuris factitum non esse.

a. *L'contracte de actio. C obligat. C*

Trinit.

propter clericos non possunt, nisi Episcopi diceantur confundentes, & iudicis causam prorogare volunt, sit ex-

dem.

Item Abbatii Tresen.
Significati a nobis, quod P. clericus ad petitionem mercatoris le iurisdictionem subiecti, si intermixtum est, de pecunia mutuata non fatisfecerit etiam, & iusta. Inquisitione tua taliter respondeamus, quod nec privatorum confusus cum, qui iurisdictionem per signifikatum, sicut possit iudicem constituere, etiam in iudicem non sum (nisi forte sit persona ecclesiastica, & Episcopi die clani voluntas accedit) confitimus non possunt.

CAP. XIX.

Legemitterat, tenet enim iudice citante causam praesquam, non alioquin pote statuonem mutaverit forum.

Idem.

Propositum, quod quidam subditus tuus ad personam cuiusdam a deversari fuit, a te legitimè ciuitatem suam, qui postmodum iurisdictionis alterius electi, tunc intendit iudicium declinare. Porro na potest dubium esse non creditus, quod si in praedicta causa revocandi forum non haberet, quasi ab illo impetratus.

CAP. XX.

Rufus clericus patet in curia Romana conveniri, licet alia iudea non fortatur: habet tamen ex causa sua revocationem.

Idem.

Iustitiae delicti secundum contractus aut domiciliis, fieri, ex qua contra posse fore causam moveret, subi forum regulariter quis fortior, Episcopus velter quod secundum Apostolicam conventionem non fuerit: quia unigenitum ecclie laus mater est eadem, et magis tunc compelli potest, ut ibi suis adversariis respondet: nisi pro aliis iusta & necessaria causa venisset, quam si ut allegaret, jus revocandi domum saluum, sufficit eadem.

DE LIBELLI OBЛАTIONE.

TITULUS III.

CAP. L

Aberratio in scriptu libellum porrigitur. Vnde sic: Index non debet in litigium, nisi prius ei libellum in causa oblationis.

Ex concilio apud fundum Mandatum habito e.

Conatus est Episcopus dixit: Habetis libellum reclamacionis vel postulationis: illi responderunt, se primi nihil habent libellum. Ignarus Episcopus tunc a. aperte vos secundum ecclie statutum autoritatem, ut in eum vetram libelli ferre declarare, et anque velitis manibus roboratam synodo porrigitre, ut vos canentes valere responderi. Et tunc ipsi fratres libellum conferentes porrixerunt.

CAP. II.

Conspicu rebus, non sufficit rem generaliter peti, sed debet ita prelari, ut invenire oblationem & agnoscatur.

2. Vide Ferrandus Vasquez, lib. 1, §. 9, de success. refolu. num. 95, b. dicit, quodlibet in quatuor tam manu. c. Mandatum missum est in urbe Scolomini, ubi id concilium habitum est. Decret. lib. 2. decret. cap. 192. Ius part. 6. cap. 1. eod. tit. in 1. cap. 1. & Iurare. al. Hymar. c. Vid. l. si quando. C. unde. t. & Iurare. d. de acca. & autem. de iud. 5. aportet coll. 6. t. argu.

Innocentius III.

Significantibus a T. & R. fratribus nostro fuit Apologeti declaratum, quod cum inter ipsos ex una parte, & V. ex altera, super quadam terra coram iudicibus delegatis tracti fuissent in causam, oblati eis libello: illi (cum plures terras haberent) ut terra illa, super qua quartus vertebatur, ostenderetur eisdem, & iudicibus postularunt: quod cum ipsi facere denegarent, ad nostram audiendum provocarunt. Quocirca mandamus, quatenus si est ita, revocato in statum debitum, si quid post appellationem hujusmodi noveritissatum, & cetera.

CAP. III.

Non tenetur rei respondere libello in actione personali, si non ex prima causa pretendit.

Gregorius IX. Archipresbytero civitatis novae, & M. canonice, Camer.

Dilecti filii fratres ecclesie sancte Mariz de Hispania, sua nobis pertinente monstrarunt, quod quoniam prior & conventus sancte Mariz ad Caceres, ipsi post quadam pecunia summa coram priore sancte Triunatis Veron. autoritate Apostolica convenienter, ex parte ipsorum fuit excipiendio propositum, quod cum dicti prior & conventus nolent exprimere in portamento libello & conventionali, quare sibi dicta pecunia debetur, super hoc minime respondere tenebantur: & quia dictus iudex exceptionem hujusmodi admittere denegabat, nostram audiendum appellaverunt. Ideoque mandamus, quatenus si est ita, revocato in iurium, & cetera.

DE MVTVIS PETITIOnibus.

TITULUS IV.

CAP. I.

Index etiam delegatus, complicit alterum ad respondentium res in causa recoventem, & utrang. causam ordine successivo simul audiet, & una sententia terminabit. Ita.

Alexander III. Vulterano c. Episcopo & Abate de Spongia.

Ex 2 literis: [1. & infid.] Quoniam rationis ordinis exigit e., ut plebanus & clerici Maruren. Abban & fratribus Maruren. monasteri, de his, quae aduersus eos proponunt, debeant in vefla praefixa respondere, cum sibi ex ipsiis coram vobis à fide Apostolica delegatis iustitiam postulant exhiberi: Mandamus, quatenus actione plebani & clericorum proposita, & response facta: monitione primitiva compellatis confirmatis memoratis Abbati & fratribus in continentia coram vobis super suis questionibus respondere, ut vicissim postmodum rationes partium audientes, concordia vel judicio utriusq; negotium termineris.

[1. Vefla acceptum, quod id. filii nostra Abbas & fratres Maruren. monasteri, super questiones quae plebanus & clerici Maruren. aduersus eos proponunt, vefram parati sunt subire examen, si illi in continentia debent de suis questionibus respondere. Vnde.]

a. Vide Lanfranc. in cap. quatinus. §. probations infra de prob. & quatenus hic agitur de libello incerto & obscuris, lat. in §. sed iste. b. dicitur, ut alio. Dec. in cap. dilecti. sup. de iude. & Paul. de Capr. confil. 45. & Alex. confil. 15. & 16. in 2. volum. b. vid. l. fi. C. de an. excep. & L. fi. de edend. per Bar. c. male ali. Archipresbytero. d. Post concil. Later. sub Alexand. III. part. n. c. & c. 2. eod. tit. in 1. compil. e. Vid. l. cum Papinianus, in fin. C. de sent. & inter. omnia iud.

GRR 4